

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

У статті розглядаються психолінгвістичні передумови формування англomовної компетентності в аудіюванні майбутніх перекладачів в умовах заочної форми навчання. Проаналізовано особливості механізмів аудіювання. Запропоновано шляхи формування англomовної аудитивної компетентності у майбутніх перекладачів на основі визначених психолінгвістичних передумов.

Ключові слова: психолінгвістичні передумови, англomовна компетентність в аудіюванні, майбутні перекладачі, заочна форма навчання.

Діяльність майбутніх перекладачів передбачає сприймання і розуміння автентичного мовлення різних сфер з перспективою наступного перекладу почутого аудіотексту. Вміння майбутніх перекладачів швидко орієнтуватися у мовленні комунікантів та знаходити доречні перекладацькі рішення визначає ступінь їхнього професіоналізму [6], передумовою чого є глибоке розуміння аудіоповідомлення [2]. Проте професійною підготовкою є не лише готовність студентів до усного перекладу, а й формування таких психічних і лінгвістичних передумов, які дозволять студентам успішно здійснювати перекладацьку діяльність [10, с. 51]. До того ж, врахування психолінгвістичних передумов як на етапі сприйняття, так і на етапах осмислення і прогнозування аудіотексту є запорукою успішної перекладацької діяльності в майбутньому. Тому вміння сприймати аудіоповідомлення на слух є провідним для фахівців з усного перекладу. Отож, проблема дослідження психолінгвістичних передумов формування англomовної аудитивної компетентності у майбутніх перекладачів є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що вивченням питання психолінгвістичних передумов формування англomовної аудитивної компетентності займалися багато науковців. Так, детально висвітлено механізми сприйняття усного мовлення (В. О. Артемов, Н. М. Гавриленко, М. І. Жинкін, І. О. Зимня, З. І. Кличнікова, Р. К. Міньяр-Белоручев, О. О. Смірнов, І. І. Халєєва, М. Underwood); виокремлено механізми аудіювання, усвідомлення яких допомагає студентам здійснювати його успішно (О. О. Леонтєв, О. М. Соловова); розглянуто характеристики різних видів пам'яті (Ж. Годфруа, Г. Еббінгауз, І. О. Зимня, Дж. Міллер, Л. Л. Нелюбин). Водночас, незважаючи на значний інтерес до вивчення особливостей формування аудитивної компетентності, дослідження психолінгвістичних передумов формування англomовної компетентності в аудіюванні у майбутніх перекладачів, зокрема заочної форми навчання, залишилося поза увагою науковців.

Мета статті полягає у розкритті психолінгвістичних передумов та у визначенні способів формування англomовної компетентності в аудіюванні у майбутніх перекладачів в умовах заочної форми навчання.

Дослідження І. О. Зимньої, О. Ю. Малушко, О. М. Соловової, О. Б. Тарнопольського та Н. Л. Федотової показують, що у процесі оволодіння іноземною мовою як засобом спілкування аудіювання є провідним і, водночас, найскладнішим серед усіх видів мовленнєвої діяльності. Досліджуючи психолінгвістичні передумови формування англomовної компетентності в аудіюванні у майбутніх перекладачів, перш за все, розглянемо, як психолінгвісти визначають термін "аудіювання". Термін "аудіювання" (listening) відрізняють від поняття "слухання" (hearing), аргументуючи відмінність тим, що аудіювання є завжди активним процесом і передбачає слухання із одночасним розумінням усного мовлення, тоді як слухання усного повідомлення розглядають як пасивну діяльність слухача [10, с. 93; 17]. Розуміння усного повідомлення представники Московської психолінгвістичної школи визначають як процес перекладу змісту тексту в іншу форму висловлювання, наприклад, переклад чи переказ [2]. З огляду на дослідження Н. М. Гавриленко [2] пропонуємо розглядати перекладацьке розуміння тексту (наш термін), як процес свідомого сприйняття і розуміння аудіотексту з метою наступної інтерпретації та пошуку адекватного перекладу.

В основі психолінгвістичних передумов формування англomовної аудитивної компетентності у майбутніх перекладачів лежать такі механізми аудіювання: **сприйняття, пам'ять, ймовірне прогнозування і артикулювання**. Розглянемо кожний із компонентів окремо та у зв'язку один з одним. Перший компонент механізму аудіювання, **сприйняття** усного мовлення, забезпечується мовленнєвим слухом, і націлене на розпізнавання знайомих образів у мовленні. Мовленнєвий чи фонетичний слух визначається як здатність аналізувати і синтезувати звуки мовлення на основі розрізнення фонем [1, с. 258]. Ключовим етапом змістового сприйняття є осмислення та встановлення зв'язків і співвідношень між частинами повідомлення. Позитивним результатом осмислення є розуміння аудіотексту, тоді як недостатній рівень осмислення є причиною аудитивного нерозуміння тексту [13, с. 129]. Водночас,

цілісне сприйняття аудіотексту може гальмуватися через "дрібний крок" (термін І. О. Зимньої), тоді як "широкий крок" сприйняття повідомлення може стати причиною відволікання від деталей тексту та ключових подій [5, с. 101].

Намагання почути, усвідомити та розрізнити кожне слово усного повідомлення майбутніми перекладачами потребує надзвичайних зусиль і психічного перенавантаження, що призводить до мимовільного гальмування процесу сприйняття кожної нової частини аудіоповідомлення [12, с. 166; 14, с. 266]. Підготовчим етапом для зняття мовленнєворахової напруги та ефективного і швидкого розуміння аудіоповідомлення ми вважаємо пасивне слухання, яке передбачає сприйняття аудіоповідомлення без цілеспрямованого слухання заради розуміння основного змісту [5, с. 90]. Для майбутніх перекладачів заочної форми навчання ми розглядаємо регулярне пасивне аудіювання як шлях подолання психічної напруги під час сприймання аудіотексту та як підготовчий етап для здійснення ефективного активного аудіювання. Вирішення проблеми гальмування процесу сприйняття аудіотексту та зняття психічного перенавантаження майбутніх перекладачів заочної форми навчання ми бачимо у систематичній практичній реалізації процесу активного і пасивного аудіювання, визначення власного комфортного темпу сприйняття аудіоповідомлення та здатності майбутніх перекладачів жваво і гнучко мислити.

Під лінгвістичними передумовами формування аудитивної компетентності майбутніх перекладачів ми розуміємо дію закону надлишковості, згідно з яким сприймаються не окремі елементи слів, а єдності їх звукових чи зорових компонентів [4, с. 358]. Надлишкові елементи повідомлення (фонемні, морфемні, слова, словосполучення) надають слухачу додатковий час для обробки інформації, і, відповідно, є основою надійного безпомилкового сприйняття усного мовлення [5, с. 107].

Виходячи із зазначеного, можна стверджувати, що майбутні перекладачі, сприймаючи акустичні мовленнєві сигнали, осмислюють інформацію, встановлюють змістові зв'язки між почутими словами, фразами, реченнями з метою повного, часткового і фрагментарного розуміння висловлювання [5, с. 85-91]. Однак, як свідчать результати проведеного нами емпіричного дослідження, тестування, спрямованого на визначення рівня сформованості аудитивної компетентності майбутніх перекладачів, та анкетування, націленого на визначення ставлення студентів до навчання аудіювання у ВНЗ, серед майбутніх перекладачів II курсу заочної форми навчання, для студентів змістове сприйняття аудіоповідомлення і механізм осмислення супроводжуються психічними труднощами, а саме: 1) невмінням зосереджуватися та концентрувати увагу протягом відведеного часу; 2) нездатністю проводити паралелі та встановлювати логічні зв'язки між думками, ідеями та поняттями, що розкриваються в аудіотексті; 3) ігноруванням закону надлишковості інформації. Майбутнім перекладачам важко долати згадані труднощі через відсутність регулярної практики аудіювання та слабого аналізу сприйняття аудіоповідомлення.

Після сприйняття мовленнєвим слухом одиниці мовлення співставляються з еталоном значення і структуруються, утримуючись у свідомості для подальших операцій завдяки **пам'яті**, яка є другим компонентом механізму аудіювання [13, с. 129]. Пам'ять визначають як психофізіологічний процес відображення, закріплення і зберігання в мозку людини її минулого досвіду [1, с. 184]. Виділяють безпосередню (сенсорну), короткотривалу (оперативну), довготривалу (постійну), смислову і механічну пам'ять [1, с. 184; 3; 10, с. 55; 14, с. 129; 5, с. 108; 11, с. 135, 205]. Усі види пам'яті функціонують при аудіюванні і взаємодіють між собою при сприйнятті усного повідомлення. Сенсорну пам'ять вважають примітивним процесом, який здійснюється на рівні рецепторів, триває менше секунди та характеризується послідовними образами. Короткотривалою пам'яттю є механізм, у якому утримуються і поєднуються образи сприйняття, зв'язуються і первинно узагальнюються, обробляються мовленнєві одиниці [5, с. 108]. Результати дослідження характеристик пам'яті доводять, що величина об'єму оперативної пам'яті людини визначається числом 7 ± 2 , тобто ємкість пам'яті коливається від 5 до 9 цифр, букв, звуків, слів чи фраз. Як наслідок, після одноразового сприйняття усного повідомлення короткотривалою пам'ять майбутніх перекладачів може зберігати сім різnorodних одиниць протягом приблизно двадцяти секунд для наступної обробки та інтерпретації мозком [9, с. 222-224; 11, с. 135; 3, с. 229]. Короткотривалою пам'ять утримує сприйняте аудіоповідомлення протягом декількох секунд, відбираючи суттєву інформацію, яка потім зберігається у довготривалій пам'яті, ємкість якої визначається важливістю інформації, складністю контексту, рівнем мотивації студентів, способом кодування, систематизації та відтворення сприйнятої інформації [3, с. 230]. Процес відбору потрібної інформації науковці вважають можливим за умови впізнавання, тобто, порівняння сприйнятих сигналів із засвоєними раніше зразками [1, с. 184; 13, с. 129]. Тому, зберігаючись у довготривалій пам'яті, успішно сприйнята інформація слугує порівняльним зразком для наступних аудіоповідомлень.

Психічною передумовою професійного рівня запам'ятовування тексту вважаємо також перехід від механічної до смислової пам'яті, що передбачає вміння майбутніх перекладачів звертати потік слів у порції інформації, а також виділяти і запам'ятовувати смислові етапи усного мовлення з наступним відновленням первинного тексту за частковою інформацією [10, с. 54-55; 11, с. 205].

Лінгвістичною передумовою формування аудитивної компетентності майбутніх перекладачів є вживання прецизійних чи однозначних слів, які є загальнозживаними і несуть ключову інформацію, але не викликають конкретних асоціацій, не створюють у пам'яті конкретних опор, тому швидко стираються з пам'яті, а, отже, вимагають ретельної уваги під час аудіювання. До прецизійних слів відносять власні назви, дні тижня, місяці, числівники. Прецизійні слова не пов'язані з важливими для нас подіями, за винятком тих, які нагадують про факти нашого повсякденного життя (дні народження, свята) [10, с. 51;

11, с. 165]. Слід зазначити, що прецизійні слова є невід'ємною частиною аудіотексту будь-якої тематики, тому ми вважаємо за необхідне майбутнім перекладачам тренувати сприйняття і запам'ятовування прецизійних слів під час аудіювання, починаючи з початкового ступеню.

Розділяючи погляди Р. К. Мін'яр-Белоручева та Л. М. Черноватого, ми пропонуємо використувати такі методи, спрямовані на запам'ятовування прецизійних слів: 1) систематичне прослуховування радіо-, телепередач із детальним записом дат, чисел, власних імен, географічних назв, імен політичних діячів, учених, відомих людей; 2) відшукування тлумачення нових термінів і виразів у словниках із наступним виписуванням цих відомостей на картки; 3) застосування мнемонічних технік [14, с. 277], які реалізуються у створенні асоціацій між незнайомими і знайомими словами, пов'язуванні цифрових даних з номерами телефонів, квартир, роками народження, віком людей, важливими подіями у житті; 4) використання смислового групування тексту [10, с. 52] тощо.

Враховуючи зазначені характеристики пам'яті, можна стверджувати, що розвиток пам'яті майбутніх перекладачів залежить від ступеня сприйняття аудіоповідомлення, наявності уваги та інтересу до змісту аудіотексту. Спираючись на дослідження науковців, аналіз психолінгвістичних передумов формування англомовної компетентності в аудіюванні у майбутніх перекладачів та спостереження за процесом навчання аудіювання студентів другого року навчання, які здобувають професію перекладача на заочному відділенні, ми рекомендуємо виконувати такі вправи для кращого функціонування пам'яті: 1) концентрувати увагу на 40–50 словах із наступним запам'ятовуванням змісту дії, суб'єктів і об'єктів [15, с. 68]; 2) запам'ятовувати не просто слова, а зміст почутих висловлювань, оскільки намагання майбутніх перекладачів запам'ятовувати деталі часто є причиною неповного розуміння аудіотексту [14, с. 277]; 3) використовувати синонімічну заміну, виражену коротшим повідомленням; 4) враховувати надлишкову інформацію, яка потрібна для точнішого розуміння тексту слухачами, та вміти звужувати її до основного змісту; 5) вибирати із усного повідомлення ключові слова, які є носіями унікальної інформації; 6) адекватно аналізувати почуте аудіоповідомлення з точки зору використання прецизійних слів та гіпербол, таких як "всі", "ніхто", "ніколи" [10, с. 54]; 7) дотримуватися "закону першого та останнього місця" (термін І. О. Зимньої) [5, с. 113-114], згідно з яким судження, ідеї, поняття, представлені на початку і в кінці аудіоповідомлення, запам'ятовуються найточніше. Для майбутніх перекладачів досягнення високого рівня професіоналізму можливе за умови розвитку всіх видів пам'яті, а особливо короткотривалої.

Третій компонент механізму аудіювання, **ймовірнісне прогнозування**, визначають як породження гіпотез, структурних і смислових передбачень ходу подій, що характеризуються складними лексико-семантичними відношеннями. Для майбутніх перекладачів уміння здогадуватися про кожну наступну лексичну одиницю оратора базується на передбаченні змісту контексту, можливих мовленнєвих задач і ситуацій. Розкриття змісту лінгвістичного прогнозування передбачає певний спектр сполучуваності слів, у якому кожне нове слово обмежує можливість вживання інших слів [10, с. 96; 13, с. 132]. Ми простежили прямий зв'язок між ймовірнісним і лінгвістичним прогнозуванням, який розкривається у такому механізмі: величина обсягу семантичного поля визначає міцність лексичних і граматичних навичок, що, відповідно, зумовлює краще знання типових мовленнєвих ситуацій і моделей та реалізується у легшому розпізнаванні аудіоповідомлення на слух.

Останнім у механізмі аудіювання є **артикулювання**, яке є успішною психічною передумовою розвитку мовленнєвого слуху і характеризується як процес внутрішнього проговорювання почутого на слух мовлення з наступною фіксацією інформації [13, с. 129, 132]. Артикуляційні дані мовця разом із темпом мовлення та тривалістю аудіоповідомлення мають прямий вплив на процес сприйняття усного повідомлення слухачем [7, с. 163]. Зв'язок між першими двома механізмами, сприйняттям і пам'яттю, на нашу думку, полягає у наступному: чим чіткіше внутрішнє промовляння, тим краще запам'ятовується аудіоповідомлення, і, відповідно, тим вище рівень аудіювання майбутніх перекладачів. Мимовільне проговорювання ключових слів під час активного аудіювання тренує мовленнєвий слух і оперативну пам'ять перекладачів. Слідом за К. Р. Мін'яр-Белоручевим, ми рекомендуємо студентам вправлятися в проговорюванні почутих слів повідомлення англійською мовою з наступним відставанням на 2 – 5 слів [10, с. 96].

Серед психолінгвістичних передумов формування англомовної компетентності в аудіюванні у майбутніх перекладачів в умовах заочної форми навчання ми виділяємо також емоційне забарвлення аудіотексту, яке сприяє кращому і швидшому осмисленню і запам'ятовуванню повідомлення та залежить від темпу вимови складів, адекватності інтонаційного оформлення, ступеня зацікавленості мовця в тому, аби бути зрозумілим [5, с. 115-116].

Викладене дозволяє зробити певні висновки. Спостерігаючи за виконанням тестових завдань з аудіювання студентами II курсу, ми помітили низький рівень їх готовності до сприйняття аудіоповідомлення, який проявився у відволіканні, невмінні зосередитися на головному, ігноруванні прецизійних слів та ознак емоційного забарвлення тексту. Тому для формування психолінгвістичних передумов "цього складного перцептивно-мисленнєво-мнемічного процесу" (термін І. О. Зимньої) [5, с. 118] ми пропонуємо майбутнім перекладачам заочної форми навчання заручитися такими способами формування аудитивної компетентності:

1) тренувати вміння смислового групування повідомлення, яке полягає у виділенні ключових слів і синонімічних заміні [10, с. 55];

2) практикувати прослуховування текстів різної логічної і смислової побудови з метою регулювання швидкості і характеру обробки смислової інформації [5, с. 109-110];

3) вибирати для перегляду відеофільми з виключно гарною якістю запису і звучання;

4) прослуховуючи повідомлення, подумки відтворювати почуте шляхом проговорювання від 5 до 9 основних одиниць [5, с. 112];

5) визначати логіку повідомлення через смислові опори [5, с. 112];

6) щоденно прослуховувати записи виступів, радіопередач, театральних постановок до повного розуміння тексту, завдяки чому слух студентів пристосовується до тональності, звуків, мелодій іншої мови [10, с. 95-96];

7) вчитися керувати увагою, що досягається повторюванням тексту з відставанням, читанням з наступним переказом прочитаного, розгадуванням психологічних задач на знаходження відмінностей, пошук деталей, яких бракує тощо [10, с. 99];

8) розвивати мнемотехніку, яка направлена на розпізнавання частин тексту і встановлення зв'язків між ними [14, с. 277]; 9) переглядати відеофільми мовою оригіналу задля розвитку мовленнєвого слуху, пам'яті і навичок прогнозування.

Підсумовуючи викладене, зауважимо, що повне сприйняття мовлення на слух, детальне розуміння сприйнятої інформації та швидка орієнтація майбутніх перекладачів у мовленні комунікантів усувають розрив між звучанням мовця і сприйняттям слухача [8, с. 10]. Тому в процесі навчання аудіювання майбутніх перекладачів, зокрема заочників, необхідно враховувати визначені нами психолінгвістичні механізми цього виду мовленнєвої діяльності. Перспективою подальших розвідок може стати дослідження впливу механізмів сприйняття мовлення майбутніми перекладачами на якість усного перекладу.

Використані джерела

1. Азимов Э. Г. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам) / Э. Г. Азимов, А. Н. Щукин – М. : Издательство ИКАР, 2009. – 448 с.
2. Гавриленко Н. Н. Аналитический этап обучения профессионально ориентированному переводу / Н. Н. Гавриленко [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://www.sworld.com.ua/index.php/ru/pedagogy-psychology-and-sociology-311/theory-and-methods-of-studying-education-and-training-311/7539-analytical-study-phase-professionally-oriented-translation>
3. Годфруа Ж. Что такое психология (Les chemins de la psychologie, 1988) : учебник. / Ж. Годфруа [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: http://publ.lib.ru/ARCHIVES/G/GODFRUA_Jo/_Godfrua_J..html
4. Жинкин Н. И. Механизмы речи / Н. И. Жинкин. – М. : Академия педагогических наук, 1958. – 460 с.
5. Зимняя И. А. Лингвopsихология речевой деятельности / И. А. Зимняя. – М. : Московский психолого-социальный институт, Воронеж : НПО "МОДЭК", 2001. – 432 с.
6. Кириченко Т. Г. Методичні передумови формування усної перекладацької компетенції з використанням інформаційних технологій / Т. Г. Кириченко [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://www.stattionline.org.ua/psih/88/15828-metodichni-peredumovi-formuvannya-usno%D1%97-perekladacko%D1%97-kompetenci%D1%97-z-vikoristannyam-informacijnix-texnologij.html>.
7. Кочкина З. А. Аудирование как процесс восприятия и понимания звучащей речи / З. А. Кочкина // Иностранные языки в высшей школе. – М., 1964. – Вып. 3. – С. 161–163.
8. Латишев Л. К., Семенов А. Л. Перевод: теория, практика и методика преподавания / Л. К. Латишев, А. Л. Семенов: учеб. пособие для студ. перевод. фак. высш. учеб. заведений. – М. : Издательский центр "Академия", 2003. – 192 с.
9. Миллер Дж. Магическое число семь плюс или минус два. О некоторых пределах нашей способности перерабатывать информацию / Дж. Миллер // Инженерная психология : Сб. статей / Пер. с англ.; под ред. Д. Ю. Панова и В. П. Зинченко. – М., 1964. – С. 192–225.
10. Миньяр-Белоручев Р. К. Как стать переводчиком? / Р. К. Миньяр-Белоручев. – М. : Готика, 1999. – 176 с.
11. Нелюбин Л. Л. Толковый переводоведческий словарь / Л. Л. Нелюбин. – 3-е изд., перераб. – М. : Флинта : Наука, 2003. – 320 с.
12. Соколов А. Н. Динамика и функция внутренней речи (скрытой артикуляции) в процессе мышления / А. Н. Соколов // Изв. АПН РСФСР. – 1960. – Вып. 113. – С. 149–182.
13. Соловова Е. Н. Методика обучения иностранным языкам : Базовый курс лекций : пособие для студентов пед. вузов и учителей / Е. Н. Соловова. – М. : Просвещение, 2002. – 239 с.
14. Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності : підручник для студ. вищих заклад. освіти за спеціальністю "Переклад Академія" / Л. М. Черноватий. – Вінниця : Нова Книга, 2013. – 376 с.
15. Читалина Н. А. Методика преподавания общественно-политического перевода / Н. А. Читалина // Переводоведческая лингводидактика. – М. : "Флинт Наука", 2009. – С. 68.
16. Underwood M. Teaching Listening / M. Underwood – London ; New York : Longman, 1990. – 117 p.

Мартыненко Е. Е.

**ПСИХОЛИНГВИСТИЧЕСКИЕ ПРЕДПОСЫЛКИ
ФОРМИРОВАНИЯ КОМПЕТЕНТНОСТИ
В АУДИРОВАНИИ У БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ**

В статье рассматриваются психолингвистические предпосылки формирования компетентности в аудировании будущих переводчиков в условиях заочной формы обучения. Проанализированы особенности механизмов аудирования. Предложены пути формирования англоязычной аудитивной компетентности у будущих переводчиков с учетом психолингвистических предпосылок.

Ключевые слова: психолингвистические предпосылки, англоязычная компетентность в аудировании, будущие переводчики, заочная форма обучения.

Martynenko O. Y.

**PSYCHOLINGUISTIC PREREQUISITES
TO LISTENING COMPREHENSION COMPETENCE FORMATION
OF FUTURE CORRESPONDENCE EDUCATION INTERPRETERS**

It has been stated that future interpreters' activity involves accompanying and communicating to the people of various spheres. Nevertheless, for highly-skilled professionals, who deal with interpretation, it is psycholinguistic prerequisites that matter a lot. The purpose of the article is to identify the psycholinguistic prerequisites to listening comprehension competence formation of future interpreters in the second year of correspondence education; and to offer the effective ways of the mentioned competence formation. The methods used are: reviewing the studies on psycholinguistic problems of listening comprehension competence formation of future interpreters in the second year of correspondence education conducted in Ukraine and abroad with the view to analyzing peculiarities of listening comprehension mechanisms; and psycholinguistic observation of the testing process done by the second-year Ukrainian students.

The results are as follows: the research emphasizes the importance of formation and development of such psycholinguistic listening comprehension mechanisms as comprehending, long and short term memory, anticipation and articulation. It has revealed that the development of linguistic thinking, semantic perception and semantic linking has a positive impact on the listening comprehension of future interpreters. Formation of this competence depends much on their close attention focusing and mental alertness, which enable them to identify the comprehended text and find relevant interpreting solutions. Among psycholinguistic listening comprehension difficulties that the future interpreters undergo while perceiving the information are the following: availability of an excessive amount of words in a message, emotional connotation of the text, usage of precision words etc. Anticipation based on the students' past experience realizes the whole complex of simultaneous mechanisms. As future correspondence education interpreters lack classroom practice and, thus, require firm personal discipline and specific interpreting training, the necessity of regular thorough listening comprehension preparation is highly recommended. Our research has shown that the ability to identify key words in a message, the development of memory techniques, and control over attention should be taken into consideration by future interpreters in their professional activity.

Key words: psycholinguistic prerequisites, listening comprehension competence, listening comprehension mechanisms, future interpreters, correspondence education.

Стаття надійшла до редакції 01.10.2015